

European Committee for Standardization
Comité Européen de Normalisation
Europäisches Komitee für Normung
Evropský výbor pro normalizaci

TC 278 Dopravní telematika

N1843

Název: Pokyny pro dopady globálních zásad platnosti ISO na normalizaci CEN

Zdroj: Technický výbor CEN

Datum: 20. 6. 2006

Status: Pro informaci

Pracovní položka (WI)

Poznámka:

Příložený dokument s pokyny (BT N7529) byl schválen technickým výborem CEN s tímto rozhodnutím:

Rozhodnutí BT 59/2005:

Předmět: BT/WG 152 Globální platnost norem – Metodický pokyn

*Technický výbor schvaluje dokument „Pokyny pro dopady globálních zásad platnosti ISO na normalizaci CEN“ jako součást dokumentu BT N7529 a žádá své členy o jeho zpřístupnění sekretariátům technických komisí CEN podle jejich struktury a expertům ve své zemi, kteří se účastní činností ISO, děkuje BT/WG 152 za její práci a ukončuje její činnost, souhlasí se zahrnutím dokumentu do Obchodního operačního a podpůrného systému CEN (CEN BOSS - **CEN Business Operations Support System**).*

Pan Stephen Russell, ředitel normalizace v CEN, poskytnul dodatečné informace k výhradám Evropské komise na použití „možností“ v normách (EN) ISO. Tato informace následuje na další stránce.

Tento metodický pokyn se týká CEN/TC 278, která vytváří normy na základě Vídeňské dohody a podporuje Evropskou směrnici.

Secretariat: **Nederlands Normalisatie-instituut (NNI)**

Mr. J.A. Dijkstra
Vlinderweg 6
P.O. box 5059
2600 GB Delft
The Netherlands

Telephone : +31 15 2 690 127
Telefax : +31 15 2 690 242
Telex : 38144 nni nl
Internet : jelte.dijkstra@nen.nl
WWW : <http://www.nen.nl/cen278>

Vážení kolegové z technického výboru,

během 58. zasedání Technického výboru CEN (13. a 14. prosince 2005), Technický výbor schválil metodický pokyn (BT N 7529), připravený pracovní skupinou CEN/TC WG 152 o důsledcích globálních zásad platnosti ISO pro CEN.

Tento metodický pokyn CEN nabízí sled možných postupů technické komise CEN, a Evropských expertů činných v ISO při aplikaci zásad ISO. Podle zásad ISO, dva postupy umožňují, aby normy (EN) ISO mohly obsahovat limitované množství alternativních (nebo dodatečných) požadavků, aby výrobek nebo služba překonala rozdíly na globálním trhu, pokud tyto rozdíly nejsou považovány za trvalé. Tyto alternativní (nebo dodatečné) požadavky – označované jako „možnosti“ – mohou být přítomny v paralelních normativních člancích normy (EN) ISO („Postup B1“) nebo samostatné normativní přílohy k normám („Postup B2“).

Během diskuze v pracovní skupině BT WG 152, i v jiných, Evropská komise sdělila CEN, že nebude ochotna přijmout normy EN ISO, které obsahují možnosti, jako harmonizované normy, kvůli „právní nejistotě“, která by vznikla, pokud by veškeré možnosti nesplnily nezbytné požadavky příslušné Směrnice (Směrnice). Komise nezastává názor, že použití Přílohy ZA v harmonizované normě představuje dostatečné ujištění, že požadavky aplikovatelné na EHP budou použity při výrobě výrobku nebo dodání služby.

Na reflektování postoje Komise, BT N 7529 obsahuje Upozorňující poznámku k postupům B1 a B2, která zní:

UPOZORNĚNÍ: Evropská komise naznačila CEN, že je nepravděpodobné uznat normy (EN) ISO obsahující možnosti jako harmonizované normy poskytující předpoklad shody. Dokud nebude objasněn postoj Evropské komise, je doporučováno, aby byl zvažován Postup C jako první alternativa k Postupu A, pokud je norma EN ISO určena na podporu Směrnice Nového Přístupu.

Po diskuzích ve Skupině vyšších úředníků pro normalizaci (SOGS) Evropská komise objasnila svůj postoj k CEN.

Zdůrazněním, že nejdůležitější je, aby implementace mezinárodních norem jako evropských dokumentů byla ve shodě s legislativou EU, Komise sděluje, že použití možností lze akceptovat za předpokladu, že veškeré možnosti poskytují přijatelný prostředek na splnění právních požadavků EU. Komise naléhá, aby CEN a jeho členové byli opatrní ve svém přístupu k mezinárodní normalizační činnosti, jsou-li výsledkem takovýchto činnosti normy EN ISO obsahující možnosti, které nejsou ve shodě s právními požadavky Evropské unie.

Toto objasnění od Komise je vítáno a mělo by se odrazit v dodatku k BT N 7529 při jeho implementaci do Obchodního operačního a podpůrného systému CEN (CEN BOSS) a portálu ISOTC (jak bylo uvedeno na 59. zasedání, ISO/TMB rozhodla na zasedání v únoru 2006, že poskytne dokument s pokyny CEN k dispozici tvůrcům norem prostřednictvím internetových stránek ISO).

Aby se předešlo možným problémům při uznání normy EN ISO obsahující možnosti jako harmonizované normy, sekretariát Technického výboru zastává pevný názor, že tento dodatek by měl být omezen na varující poznámku pro Postup B1 a Postup B2, a dále by varující poznámka měla doporučovat, aby byl preferován postup C, pokud při navrhování normy ISO neexistuje absolutní jistota, že veškeré možnosti splňují nezbytné požadavky příslušné Směrnice (Směrnice) (pokud je záměrem přijetí normy EN ISO, která bude předložena Komisi jako harmonizovaná norma).

Revidované znění Varující poznámky je navrženo takto:

UPOZORNĚNÍ: Evropská komise nepovažuje normy EN ISO, které obsahují možnosti, jako harmonizované normy poskytující předpoklad shody, pokud veškeré možnosti nebudou

odpovídat nezbytným požadavkům příslušné Směrnice (Směrníc). Pokud neexistuje absolutní jistota během navrhování normy, že všechny možnosti budou vyhovovat, doporučuje se, aby byl Postup C zvolen jako první alternativa k Postupu A, pokud je norma EN ISO určena na podporu Směrnice Nového Přístupu.

S ohledem, že tato navržená změna v dokumentu s pokyny CEN odráží mínění obdržené z Komise a nemění zásady přijaté na 58. zasedání technického výboru v Rozhodnutí BT 59/2005, sekretariát Technického výboru nevěří, že existuje potřeba formálního rozhodnutí výboru k tomuto dodatku. Nicméně, pokud zásadně nesouhlasíte s tímto návrhem, kontaktujte mne prosím nejpozději do pátku 30. června 2006.

S pozdravem,

Stephen Russell

BT N 7529
Položka agendy: 3.2
5. 12. 2005

BT – TECHNICKÝ VÝBOR

1 K ROZHODNUTÍ

2 PŘEDMĚT: CEN/BT WG 152 „Globální platnost“ - Pokyny pro dopady globálních zásad platnosti ISO na normalizaci CEN

3 POZADÍ:

Na 57. zasedání přijal Technický výbor Rozhodnutí BT 11/2005:

ROZHODNUTÍ BT 11/2005 (57 BT položka: 3.1)

Předmět: BT/WG 152 „Globální platnost“ – zpráva a navržené pokyny

Technický výbor schvaluje principy a postupy uvedené v dokumentu BT N 7372 a příslušnou prezentaci a žádá pracovní skupinu BT WG 152, aby předala své úvahy ISO/TMB prostřednictvím ISO/CEN JCG.

Pracovní skupina BT WG 152 je žádána, aby vytvořila dokument s pokyny pro schválení technickým výborem, který odráží principy a postupy a měl by být určen evropským expertům účastnícím se činností v ISO a technických komisích CEN/TC.

Ve shodě s tímto rozhodnutím Technického výboru byla vytvořena zpráva o postupu vývoje pokynů CEN pro zasedání ISO/CEN JGC, které se uskutečnilo 13. června 2005. ISO/CEN JGC uvítala zprávu a postupy vytvořené pracovní skupinou BT/WG 152.

Pracovní skupina BT/WG 152 zasedala 10. 10. 2005 a dokončila detaily metodického pokynu. S ohledem na výhrady vyjádřené Evropskou komisí k používání možností v normách (EN) ISO, zasedání se účastnili pan Michel Jeanson (DG ENTR C/2) a pan Martin Eifel (DG ENTR H/5).

4 NÁVRH:

Technický výbor rozhodne o návrhu metodického pokynu.

5 ODPOVĚDNOST:

Ruggero Lensi BT/WG 152

CEN/BT WG 152 „Globální platnost“ - Pokyny pro dopady globálních zásad

platnosti ISO na normalizaci CEN

2. prosince 2005

Tento dokument má poskytovat pokyny pro sekretariáty technických komisí CEN/TC a pro evropské experty účastníci se činností v CEN a ISO. Byl připraven pracovní skupinou CEN/BT WG 152 „Globální platnost“ pod vedením konvenora z UNI (Italský normalizační institut), a jehož principy byly projednány v Technickém výboru ISO pro management a odsouhlasen Společnou koordinační skupinou ISO/CEN (těchto dvou technických výborů), před jeho schválením Technickým výborem CEN.

1. Globální zásady platnosti ISO

Rozhodnutí ISO/TMB 1/2003 zavazuje ISO k zajištění „Globální platnosti“ svých norem.

Globální platnost je charakteristikou norem ISO, skrze kterou „je možné je použít/implementovat v co nejširším měřítku příslušnými odvětvími průmyslu a jinými investory na trzích po celém světě“. V ideálním případě by měla norma ISO reprezentovat jediné mezinárodní řešení, které se týká všech zemí a může být všemi zeměmi použito. Na evropské úrovni má použití přístupu Globální platnosti vést k normám ISO, které lze přijmout jako identické evropské normy. To je ve shodě se závazkem CEN přijmout společné normy EN ISO, kdykoliv je to možné.

Pokud není možné nalézt jednotné mezinárodní řešení pro konkrétní prvek v normě ISO v době jejího návrhu, zásady ISO umožňují technické komisi ISO/TC nebo SC zahrnout do normy „možnosti“, aby bylo dosaženo globální platnosti. Tyto „možnosti“ mají odrážet rozdíly na trhu. Nicméně, tyto rozdíly by neměly být trvalé a očekává se jejich postupné zmizení. Pokud není možné předvídat eliminaci rozdílů na trhu na počátku návrhu normy, technická komise ISO/TC nebo subkomise SC by se neměla pokoušet vytvořit normu ISO, ale měla by použít jiný druh předmětu plnění (jako např. Technickou specifikaci ISO).

ISO/TMB navrhnul dokument s principy (viz Příloha 1), pokyny jako sbírku často kladených otázek a prezentací, která objasňuje implementaci principů „Globální platnosti norem“ a zapojení P-členů při zpracování tržních rozdílů¹ a základních rozdílů² v postupu návrhu nových pracovních položek a navrhování norem. ISO také doporučuje jako prozatímní krok návrat k ostatním předmětům plnění. Spíše než definitivní upuštění od vydání normy ISO.

2 Evropa v globálním trhu

S ohledem na fakt, že v globálním trhu se může stát dopad evropské standardizace a jejího vztahu k legislativě Evropské unie zdrojem tržních rozdílů, pracovní skupina

¹ Definováno v ISO jako „jako současné a potenciálně proměnlivé rozdíly v trzích, které jsou založeny na faktorech, jako je legislativa, ekonomika, sociální podmínky, struktura obchodu, potřeby trhu, vědecké teorie a návrhové filozofie“.

² Definováno v ISO jako „rozdíly, u kterých se během času neočekává změna, jako např. trvalé technologické infrastruktury, klimatické, geografické nebo antropologické rozdíly“.

CEN/BT WG 152 přijala nutnost studovat vlivy Globálních zásad platnosti ISO na systém CEN a Evropský trh. CEN uznává, že v minulosti nebylo vždy možné pro evropské členy CEN podporovat paralelní vývoj norem EN ISO, které nebyly ve shodě s požadavky evropské legislativy (např. Směrnice o novém přístupu).

Proto pracovní skupina CEN/TC WG 152 zkoumala možnosti, které je možné využít v případech, kdy existence evropské legislativy neumožňuje v normě ISO jednotné technické řešení použitelné v Evropě. Vyhodnocení možností bylo provedeno, v úvahu byly brány následující články:

- použití Globálních zásad platnosti ISO;
- jednoduchost pro členy CEN a ISO účastníci se procesu navrhování norem;
- srozumitelnost a transparentnost pro uživatele norem;
- uživatelská přístupnost pro trh;
- odkaz na posouzení shody;
- riziko prudkého nárůstu národních výjimek.

3 Všeobecné použití Globálních zásad platnosti ISO

Při vývoji normy ISO je třeba zvážit, zda navržené jednotné technické řešení je použitelné ve všech zemích. Komisím je doporučováno, kdykoliv je to možné, používat při vývoji normy přístup založený na funkčních charakteristikách a zajistit, aby všechny zúčastněné strany měly možnost přispět k jejímu vývoji.

Není-li jednotné technické řešení možné kvůli tržním rozdílům, je možné do normy ISO zahrnout možnosti, spolu s poznámkou, která specifikuje trh, pro který jsou možnosti určeny. Tyto možnosti mohou být:

- v hlavní části normy;
- nebo v normativní příloze A.

Pokud to není možné, je třeba v normě ISO zmínit největší běžné jmenovatele s tržními rozdíly zpracovanými ve dvou nebo více technických specifikacích ISO/TS.

Pokud jsou tržní rozdíly považovány za trvalé, norma ISO by neměla být vytvářena. Výbor ISO by měl místo normy zvážit vývoj alternativního druhu plnění (např. technické specifikace ISO/TS).

4.1 Důsledky pro CEN

Příležitosti k použití Globálních zásad platnosti ISO na úrovni CEN by měly být předmětem diskuze v Technických komisích CEN, aby mohl Evropský trh vyjádřit své potřeby. Pokud má výběr usilovat o vývoj běžné normy CEN a ISO paralelně podle Vídeňské dohody, kdykoliv je to možné, cílem je připravit společnou ISO/CEN normu, která představuje jednotné technické řešení (Postup A).

Pokud to není možné vzhledem k existujícím tržním rozdílům na evropské úrovni, mohou být do normy ISO zařazeny možnosti, s poznámkou, která specifikuje trhy, kterých se možnosti týkají (např. Evropa). Norma EN ISO by měla také uživatele upozornit na to, že je v Evropě použitelná skrze vysvětlení v evropské předmluvě. Tyto možnosti se mohou vyskytnout:

- v hlavní části normy (Postup B1);
- nebo v normativní příloze A (Postup B2).

Pokud to není možné, je třeba do normy ISO zahrnout jen nejširší společné jmenovatele a vytvořit technickou specifikaci ISO/TS pro pojednání rozdílů evropského trhu. Tato technická specifikace ISO/TS může být přijata jako evropská norma EN v souboru CEN, aby podpořila základní normu EN ISO (Postup C).

Jako alternativa může být v CEN vytvořena evropská norma EN pro podporu základní normy EN ISO (Postup D).

Technická komise CEN by měla věnovat pozornost případům, kdy je norma EN ISO určena na podporu evropské legislativy. V takových případech je nezbytné v textu ISO určit články, které podporují požadavky legislativy a srovnat prostředky jejich implementace v porovnání s možnostmi, které jsou k dispozici. Technické výbory CEN/TC mají požádat o pomoc v této úloze konzultanty CEN.

4.2 Postupy, které je třeba sledovat

Viz také diagram v Příloze 2.

Postup A

Jednotné technické řešení

Je třeba vyvinout úsilí na vývoj globálně platné ISO normy, která představuje jednotné technické řešení, aby EN ISO norma měla s ISO normou identický obsah a použití.

Jestli tento výsledek není možný, je třeba zvážit následující Postupy.

Pořadí, ve kterém jsou Postupy uvedeny odráží pořadí, ve kterém by měly posuzovány.

Postup B1

Rozdílné požadavky pojednané v rozdílných normativních člancích

V tomto případě text ISO normy pojednává rozdílné požadavky v paralelních normativních člancích. Každý článek by měl být doplněn poznámkou, která specifikuje trh (trhy), kterých se článek týká (např. Evropa).

To umožní přijetí normy EN identické s ISO normou v CENU (např. EN ISO norma), buď po vydání normy ISO nebo paralelně s přijetím normy ISO.

V zásadě je možné tento postup použít i v případech, kdy je EN ISO určena na podporu evropské legislativy a tedy je důležité v textu ISO označit relevantní články, které podporují legislativní požadavky³.

To znamená, že v Příloze ZA norma EN ISO uvádí, že požadavky, které nejsou ve shodě s evropskou Směrnicí, je třeba vyjmout, aby bylo dosaženo shody, následujícím textem: „*Jakmile je norma zveřejněna ve Věstníku Evropské komise (OJEC) pod Směrnicí a je implementována jako národní norma v minimálně jednom členském státě, shoda s normativními články této normy **kromě článku n** prokazuje, v rámci předmětu této normy, předpoklad shody s odpovídajícími základními*

³ Shoda se Směrnicí je nezbytná, pokud má být s výrobkem obchodováno podle předpisů Evropského hospodářského prostoru. Označení CE má vyjádřit, že byla zvolena možnost pro evropský trh.

Požadavky Směrnice a souvisejících opatření Evropského sdružení volného obchodu (EFTA - European Free Trade Association)“.

UPOZORNĚNÍ: Evropská komise naznačila CEN, že je nepravděpodobné uznat normy (EN) ISO obsahující možnosti jako harmonizované normy pro dosažení shody. Dokud nebude objasněn postoj Evropské komise, je doporučováno, aby byl zvažován Postup C jako první alternativa k Postupu A, pokud je norma EN ISO určena na podporu Směrnice Nového přístupu.

Postup B2

Rozdílné požadavky pojednané v normativní Příloze

V tomto případě text normy ISO pojednává rozdílné požadavky v normativní Příloze. Odkaz na Přílohu je učiněn v normativním článku v hlavním textu normy následujícím textem: „*Pro některé trhy platí dodatečné požadavky uvedené v normativní Příloze X*“.

To umožní přijetí normy EN identické s normou ISO v CENu (např. norma EN ISO), buď po vydání normy ISO nebo paralelně s přijetím normy ISO.

Pokud je norma EN ISO určena na podporu evropské legislativy, může být tento Postup vhodný, např. pro dodatečné charakteristiky, které nejsou pojednány v normě ISO a které mohou být specifikovány v Příloze.

Příloha X poskytuje dodatečné evropské požadavky a to by mělo být uvedeno v následující Poznámce v hlavním textu normy ISO: „*Příloha X je platná na trzích, které jsou regulovány Směrnicí EU a souvisejícími opatřeními Evropského sdružení volného obchodu*“.⁴

V Příloze ZA normy EN ISO je zahrnut obvyklý text o předpokladu shody se Směrnicí.

UPOZORNĚNÍ: Evropská komise naznačila CEN, že je nepravděpodobné uznat normy (EN) ISO obsahující možnosti jako harmonizované normy pro dosažení shody. Dokud nebude objasněn postoj Evropské komise, je doporučováno, aby byl zvažován Postup C jako první alternativa k Postupu A, pokud je norma EN ISO určena na podporu Směrnice Nového přístupu.

Postup C

Rozdílné požadavky pojednané v jednotlivých Technických specifikacích ISO

V tomto případě text normy ISO obsahuje pouze základní požadavky, které jsou platné ve všech oblastech.

Rozdílné požadavky trhu jsou zpracovány v oddělených Technických specifikacích (ISO/TS). Jedna specifikace ISO/TS by měla pojednávat konkrétní požadavky evropského trhu.

⁴ Shoda se Směrnicí je nezbytná, pokud má být s výrobkem obchodováno podle předpisů Evropského hospodářského prostoru. Označení CE má vyjádřit, že byla zvolena možnost pro evropský trh.

V případech, kdy je norma EN ISO určena na podporu evropské legislativy, technická specifikace ISO/TS týkající se konkrétních požadavků evropského trhu by měla být přijata jako norma EN, jako doplněk základní normy EN ISO.

Poznámka: Technické specifikace ISO/TS by měly přidat několik požadavků do základní normy ISO. Proto nesmí být norma ISO pouze „prázdnou schránkou“, ale fungovat jednoduše jako „most“ spojující rozdílné technické specifikace ISO/TS.

Postup D

Rozdílné požadavky pojednané v jednotlivých evropských normách EN

Pokud není možné adresovat konkrétní evropské požadavky v ISO ve shodě s postupem C, je možné vydat oddělenou evropskou normu EN na podporu základní normy ISO. Ale s ohledem na závazek CEN k primátu mezinárodní normalizace, tento Postup není upřednostňován nebo doporučován.

4.3 Neshoda na úrovni ISO

Pokud po zvážení všech alternativ a po důsledném úsilí není možné dospět k dohodě na úrovni ISO o vývoji normy ISO, která je globálně platná, technická komise ISO/TC by měla upustit od vývoje ISO normy a zvážit vývoj alternativního normativního dokumentu (např. technická specifikace ISO/TS, technická zpráva ISO/TR).

Pokud není usilováno o vývoj alternativního normativního dokumentu ISO – nebo pokud nesplňuje potřeby evropského trhu – má CEN možnost usilovat o vývoj svého vlastního normativního dokumentu (evropská norma EN, technická specifikace CEN/TS, technická zpráva CEN/TR nebo – v případě semináře CEN – CWA).

Nicméně, technický orgán CEN by měl pokračovat ve vývojích na úrovni ISO při běžných revizích, aby byly využity budoucí možnosti, které mohou sloužit pro dosažení společných normativních dokumentů ISO a CEN.

Primát mezinárodní normalizace musí být vždy respektován.

PŘÍLOHA 1

1. ZÁSADY A PRINCIPY STRATEGIE ISO/TMB

2. GLOBÁLNÍ PLATNOSTI TECHNICKÉ PRÁCE ISO A PUBLIKACÍ ISO

2.1 1 Úvod

Založení Světové obchodní organizace (WTO) a následné přijetí její Smlouvy o Technických překážkách obchodu (WTO/TBT), uložilo ISO povinnost zajistit, aby mezinárodní normy, které vytváří, schvaluje a vydává byly globálně platné. V příloze 4, odstavci 10 Druhé tříleté revize Smlouvy následující kritéria stanovují, že globálně platná norma:

- má efektivně reagovat na právní potřeby a potřeby trhu (v globálním trhu);
- má reagovat na vědecký a technický vývoj v různých zemích;
- nemá deformovat trh;
- nemá mít negativní vliv na čestnou konkurenci;
- nemá potlačovat inovaci a technický rozvoj;
- nemá preferovat charakteristiky nebo požadavky určitých zemí nebo regionů, pokud existují rozdílné potřeby nebo zájmy v jiných zemích nebo regionech;
- je založená na funkčních charakteristikách na rozdíl od předepsaného návrhu.

Tak je možné vývoj a přijetí mezinárodní normy, která nesplní tyto požadavky, zpochybnit jako vytvoření bariéry volnému obchodu.

S ohledem na potřebu poskytnout komisi komplexnější rady ohledně globální platnosti a podle požadavku od Rady ISO, ISO/TMB založilo Úkolovou skupinu pro globální platnost. Tato úkolová skupina a následně i ISO/TMB odsouhlasili následující soubor principů.

2.2 2 Definice

2.2.1.1

norma (*standard*)

dokument, založený na konsensu a schválený příslušným orgánem, který poskytuje pro běžný a opakovaný účel, pravidla, pokyny a charakteristiky pro činnosti nebo jejich výsledky, je zaměřený na dosažení optimálního stupně uspořádání v daném kontextu

POZNÁMKA Normy mají být založeny na společných výsledcích vědy, technologie a zkušenosti a zaměřeny na propagaci optimálních výhod společnosti.

(ISO/IEC Pokyn 2:1996, ISO/IEC Směrnice, Část 2:2001)

2.2.1.2.

mezinárodní norma (*international standard*)

norma, která je schválena mezinárodním normalizačním orgánem a je dostupná veřejnosti

(ISO/IEC Pokyn 2:1996, ISO/IEC Směrnice, Část 2:2001)

2.2.1.3

norma ISO (*International Standard*)

mezinárodní norma, u které je mezinárodním normalizačním orgánem ISO nebo IEC

(ISO/IEC Pokyn 2:1996, ISO/IEC Směrnice, Část 2:2001)

2.2.1.4

globální platnost (*global relevance*)

charakteristika požadovaná normou ISO, která může být použita/implementována v co nejširším rozsahu příslušnými odvětvími průmyslu a jinými investory na trzích po celém světě

(definice odsouhlasená TMB)

2.3 3 Principy

2.3.1.1 3.1 Status a význam normy ISO je nutné respektovat.

Jakákoliv norma ISO má respektovat výše uvedené definice a má v možném rozsahu představovat jednotné mezinárodní řešení. V případech, kdy není jednotné mezinárodní řešení možné kvůli specifickým opatřením v normě ISO v současné době vzhledem k zákonnému trhu a nezbytným rozdílům, může norma ISO představovat možnosti, jak tyto rozdíly vyrovnat tam, kde je to oprávněné.

2.3.1.2 3.2 Závazek účastnit se na vývoji a na uskutečnění přípravy normy ISO se demonstruje na počátku projektu vývoje normy.

Je uznáváno, že v některých případech existují různá řešení, která splňují jedinečné aspekty místních trhů v různých oblastech a zemích. Díky globalizaci a sjednocení trhů by měly být tyto tržní rozdíly v průběhu času minimalizovány a vyvinout se v jeden globální trh. Jednoduše navržení jednoho řešení, které vyhovuje jednomu trhu (ale ne jiným) jako normy ISO, nebude působit nátlak na trhy, aby se vyvíjely a srůstaly. V takových případech, trhy a příslušná odvětví průmyslu hledají jiné normy, které lépe vyhovují jejich potřebám a ISO ztratí platnosti pro tyto trhy a odvětví průmyslu. Raději než takovouto situaci vynucovat, by měly komise ISO na počátku projektu stanovit zda:

- je reálná globálně platná norma ISO představující jedno jedinečné mezinárodní řešení ve všech jejích opatřeních;
- je reálná norma ISO, která představuje možnosti ve specifických opatřeních, aby vyhověla existujícím a zákonným tržním rozdílům tam, kde je to oprávněné; nebo
- příprava globálně platné ISO normy není reálná a za těchto okolností práce nemá být prováděna.

Dodatečné praktické pokyny pro vedoucí komisi a delegáty/experty je možné nalézt v dokumentu ISO/TMB Pokyny ke globální platnosti implementace.

2.3.1.3 3.3 Přednost se dá spíše přípravě normy funkčních charakteristik než předpisové normy.

Příloha 3 Smlouvy o Technických překážkách obchodu WTO/TBT

„I. Kdykoliv je to vhodné, normalizační orgán specifikuje přednostně normy založené na požadavcích na výrobky týkající se funkčních charakteristik než návrhových nebo popisných charakteristik.“

Směrnice ISO/IEC, Část 2, Kapitola 4.2 Přístup k funkčním charakteristikám (výťah)
„Kdykoliv je to možné, požadavky se vyjádří přednostně ve formě funkčních charakteristik, než návrhových nebo popisných charakteristik. Tento přístup ponechává maximální volnost pro technický vývoj. Primárně se zahrnou ty charakteristiky, které jsou vhodné pro celosvětové přijetí. Kde je to nezbytné, vzhledem k rozdílům v legislativě, klimatu, životní prostředí, ekonomikách, sociálních podmínkách, struktuře obchodu, atd. lze uvést několik možností.“

Vzhledem k těmto citacím je použití přístupu založeného na funkčních charakteristikách přijímáno ve velkém měřítku jako podpora vývoje globálně platných norem ISO. V případě norem založených na návrhových charakteristikách je volnost pro další technickou inovaci nejvíce limitována, zatímco normy založené na funkčních charakteristikách poskytují dalším inovacím maximální volnost. Nicméně v praxi mohou existovat případy, kdy je vhodné zahrnutí požadavků návrhu do některých opatření v rámci normy založené na funkčních charakteristikách. Mohou existovat i jiné případy, kdy může být vhodný vývoj normy zcela zaměřené na charakteristiky návrhu a jehož výsledkem bude globálně platná norma ISO. Tak skutečnost, který přístup je nejvhodnější, závisí na zvažované technické skutečnosti.

Dodatečné praktické pokyny pro vedoucí komisi a delegáty/experty je možné nalézt v dokumentu ISO/TMB Pokyny ke globální platnosti implementace.

2.3.1.4 3.4 S ohledem na existující a zákonné rozdíly trhu, norma ISO může projít evolučním procesem s cílem ji vydat později, jako normu ISO, která představuje jedno jedinečné mezinárodní řešení ve všech svých ustanoveních.

Na základě tohoto principu může komise zvážit, jak pojmout současné a potenciálně proměnlivé rozdíly v trzích (založené na faktorech, jako je legislativa, ekonomie, sociální podmínky, struktura obchodu, potřeby trhu, vědecké teorie, návrhové filozofie, atd.) v předmětech plnění ISO, které vytváří.

Dodatečné praktické pokyny pro vedoucí komisi a delegáty/experty je možné nalézt v dokumentu ISO/TMB Pokyny ke globální platnosti implementace.

2.3.1.5 3.5 Základní rozdíly v souladu s Přílohou 3 Smlouvy o Technických překážkách obchodu mohou být zahrnuty v normě ISO, ale je třeba aplikovat specifická pravidla, pokud si komise přeje uvést takové rozdíly a speciální autorizační potřeby udělit TMB v případech, které nejsou v těchto pravidlech obsaženy.

Na základě tohoto principu komise může zvážit, jak pojmout základní rozdíly v trzích na celém světě, to znamená faktory, u kterých se neočekává v průběhu doby změna, jako jsou trvalá technologická infrastruktura, klimatické, geografické a antropologické rozdíly.

Dodatečné praktické pokyny pro vedoucí komisi a delegáty/experty je možné nalézt v dokumentu ISO/TMB Pokyny ke globální platnosti implementace.

2.3.1.3 3.6 Komise mohou zajistit globální platnost norem ISO, které tvoří, pokud jsou si vědomy všech faktorů, které mohou ovlivnit globální platnost konkrétní normy.

Dodatečné praktické pokyny pro vedoucí komisi a delegáty/experty je možné nalézt v dokumentu ISO/TMB Pokyny ke globální platnosti implementace.

